

Dkt. David A. DeSilva,

2 Petro na Yuda

Kikao cha 1

Tunapochunguza mazingira ya 2 Petro, tunazua maswali mengi kuliko tunavyoweza kujibu kwa uhakika, ambayo wengine wanaweza kupata kuwa chanzo cha kufadhaika wanaposhughulika na andiko hili. Kuna shaka kubwa kuhusu uandishi wa barua hiyo, na ni kwa maana gani, ikiwa ipo, yaliyomo ndani yake yametiwa nanga katika maneno ya Mtume Petro mwenyewe. Hatuko wazi kabisa kuhusu eneo la wasikilizaji, hata kama barua iliandikwa na Petro.

Tukio na ujumbe wa barua katika kujibu matatizo haya yanayowasilishwa huonekana waziwazi, lakini kwa hakika hii ndiyo misingi muhimu zaidi ya kufasiri kifungu na kusikia maneno yake yanayoendelea ya mawaidha. 2 Petro ni yenye kutokeza kwa kuiga onyo la Yuda kwa hali mpya, lakini 2 Petro pia ni andiko la aina tofauti kabisa. Ambapo Yuda amezama sana katika mapokeo ya Kiyahudi ya Wapalestina, 2 Petro ni mojawapo ya maandiko ya Kigiriki ya Agano Jipya.

Mwanzo wake unasoma kama maandishi ya wafadhili kutoka mji wa Ugiriki. Kufungwa kwake kunasomeka kama mjadala na wahubiri ambao wameathiriwa sana na shule ya Epicurus, mwanafalsafa mashuhuri wa Kigiriki wa mwishoni mwa karne ya 4 na mwanzoni mwa karne ya 3 KK. Inaposhughulikia changamoto hasa za wasikilizaji wake, 2 Petro inawawekea wasomaji katika kila enzi alama kuu mbili za dira kwa ajili ya maisha yetu, ukombozi wetu na Kristo kutoka kwa dhambi zilizopita na kuja kwa Kristo katika hukumu, na kuleta ufalme ambapo haki ina makao.

Na hivyo inatupa changamoto. Basi, tunapaswa kuwa watu wa namna gani ili kuheshimu ukombozi wetu wa gharama na kuishi kwa njia ambayo sisi pia, tutapata makao katika uumbaji mpya wa Mungu? 2 Petro iliandikwa kujibu shughuli ya walimu wabunifu. Mwandishi anatoa dalili ya kwanza, iliyo wazi ya jambo hili katika sura ya 2, mstari wa 1. Lakini manabii wa uongo walizuka kati ya wale watu, kama vile waalimu wa uongo watakavyotokea kati yenu, waingizao makundi ya uharibifu kwa hila, wakimkana hata bwana aliyewanunua, wakijiletea uharibifu upesi.

Sehemu iliyobaki ya sura ya 2 imejitolea kwa mada ya wavamizi hawa na kukazia tabia ya aibu na mazoea yasiyo ya kimungu wanayokuja nayo, na hivyo pia kuisitiza lengo la kudhoofisha ushawishi wao na kuvutia kwa ujumbe wao. Picha iliyo wazi zaidi ya msembo wa walimu hawa inajitokeza katika sura ya 3, mstari wa 3 na 4. Jua hili mbeleni. Siku za mwisho watakuja watu wenye kudhihaki kwa dharau, wakifuata tamaa zao wenyewe, wakisema, Iko wapi ahadi ya kuja kwake? Kwa maana tangu baba zetu walipokufa, vitu vyote vinakaa vivyo hivyo tangu mwanzo wa kuumbwa.

Uwakilishi wa mwandishi wa lugha ya mtu mwenye shaka uko wazi kwa tafsiri mbalimbali. Huenda mtu akasikia hili tu kama tamko juu ya kuonekana kutokuwa na mwisho kwa mkondo wa historia ya binadamu ambamo Mungu hawezi kukumbukwa kuingilia kati kwa njia yoyote ya kuvunja dunia ili kuleta ukosefu wa uadilifu kupyona na uadilifu kuangazwa.

Tungeweza kusikia, hata hivyo, hasa kama kukataa imani ya Kikristo ya mapema kwamba Yesu angerudi upesi, labda hata ndani ya maisha ya wanafunzi wake na washirika wake, kuleta ufalme wa Mungu katika utimilifu wake wote.

Kwa kweli Yesu alikumbukwa kuwa alisema kwamba baadhi ya waliokuwepo pamoja naye wakati wa huduma yake ya kidunia, wangukua, kuona kwamba ufalme wa Mungu umekuja kwa nguvu. Na bado, kufikia 64 BK, wengi wa kizazi cha mitume na wafuasi wa kwanza wa Yesu walikuwa, kwa kweli, walipita bila kuona ufalme ukija. Kwa muda wa karibu karne 21 za historia ya Kikristo, kushindwa kwa hukumu na kuja kwa mara ya pili kutokea kwa njia yoyote ambayo inaweza kuelezewa haraka au haraka mara nyingi kumetumiwa kuhimiza kuachwa kwa tumaini la apocalyptic kwa ajili ya kuweka upya matarajio ya Kikristo na kwa hiyo hatua kuelekea ulimwengu wa sasa kama, kwa kweli, ulimwengu usio na mwisho.

Walimu ambao mwandishi wetu anawapinga wanaweza kuwa wa kwanza kutoa kesi kama hiyo. Machoni mwao, kifo cha kizazi kizima kinatia shaka kubwa juu ya mafundisho ya mitume na kwa hakika juu ya mafundisho ya Yesu yanayosifika sana kuhusu mwisho wa enzi, pamoja na kutilia shaka ushuhuda wa maandiko ya Agano la Kale kwa siku fulani ya Bwana. Kwa hiyo, utetezi wa mwandishi wetu wa ushuhuda wa kitume na wa kimaandiko katika 2 Petro 1, mstari wa 16 hadi 21.

Waalimu hawa wapinzani wanaweza kutafuta kukuza kile ambacho wangekiona kuwa Ukristo ulioelimika zaidi, ule uliowekwa huru kutokana na mawazo ya Kiyahudi ya apocalyptic, ambayo huenda yalionekana kuwa ya nyuma na ya kimaeneo kwao. Kwa kweli, kutilia shaka kwao mara nyingi kumelinganishwa na ule uliokuzwa na Epikurea, mojawapo ya mikondo mitatu mikuu ya mawazo ya kifalsafa katika enzi ya Waroma pamoja na Ustoa na Uplatoni wa Kati. Epicurus alitambua jambo jema zaidi kuwa ni ataraxia, maisha yasiyo na shida.

Kuondolewa kwa hisia na vichochezi vingine vilivyoleta usumbufu, woga, hasira, mahangaiko, na tamaa katika gari-moshi lao likawa lengo kuu la Waepikuro kujichunguza na kujitia nidhamu. Epicurus alifundisha kwamba miungu, ikiwa ni miungu, ilikuwa na wema wa juu zaidi yenyewe na hivyo haikusumbuliwa na mambo ya kibinadamu. Kama vile Diogenes Laertius angenukuu Epicurus, kiumbe aliyebarikiwa na wa milele hana shida na haleti shida juu ya kiumbe mwingine yeyote.

Kwa hivyo, amepukana na harakati za hasira au upendeleo. Epicurus alifikia mkataa waziwazi kwamba miungu haijishughulishi na kuwaadhibu wale wanaotenda uovu au kuwapendelea na kuwathawabisha wale wanaotenda kwa ustadi. Wale waliofuata njia ya kufikiri ya Epicurus walionyesha uhakika wa kwamba watu wengi waovu hawakuadhibiwa kwa muda mrefu sana, nyakati fulani kwa maisha yao yote, kuwa uthibitisho wa kwamba imani katika usimamizi na hukumu ya kimungu ni ushirikina tu.

Kusudi la Epicurus lilikuwa kuwakomboa watu kutoka katika jeuri ya dini ya woga na hivyo kuondoa chanzo kimoja kikuu cha mahangaiko, usumbufu, kutokana na uzoefu wa kibinadamu. Athari mbaya na ya mara kwa mara ya mafundisho yake ilikuwa tabia ya kuondosha maadili ya kawaida kwa ajili ya kuchukua siku, kama ilivyokuwa, na kuchukua furaha ya mtu. Ni kweli kwamba Epicurus mwenyewe alizungumza juu ya raha kuwa zao la

falsafa yake, lakini yeye mwenyewe alifikiria raha kuwa hali isiyosumbua, si anasa isiyo na aibu, ambayo yeye mwenyewe angeshikilia kuleta usumbufu juu ya utulivu wa mtu.

Ni kutokana na hali hiyo ambapo wengi wa wasomi sasa wanaweka walimu wapinzani walioelimika wanaopinga katika 2 Petro. Swali lao, iko wapi ahadi ya kuja kwake, ambayo, kuhukumu kutokana na majibu ya mwandishi wetu, pia ilihusisha kukataa hukumu ya kimungu kwa ujumla na hukumu ya baadaye hasa, inaleta uhakiki wa Epikuro kubeba juu ya injili ya Kikristo. Vile vile, mwandishi anawakilisha waalimu kama uhuru wa kuahidi, lengo la wazi la Epikuro, wakati wao wenyewe ni watumwa wa ufisadi, matokeo ya kawaida ya Epikurea waliishi vibaya.

Kwa hiyo, sehemu iliyobaki ya 2 Petro sura ya 3, imejitolea kuthibitisha ahadi ya kimaandiko na ya mitume, katika suala la siku ya kuwajibika mbele za Mungu na katika suala la kufutwa kwa ulimwengu wa sasa kwa ajili ya uumbaji mpya. Pia imejitolea kujibu pingamizi za mwalimu mpinzani kwa hukumu ambayo itakuja kuingizwa katika Imani ya Nikea. Atakuja tena kuwahukumu walio hai na waliokufa, na ufalme wake hautakuwa na mwisho.

Inaweza kuonekana kuwa kukataa, kama uthibitisho wa siku ya hukumu ambayo umilele katika ulimwengu mpya ungetegemea, kulikuwa na matokeo mabaya kwa utendaji wa maadili. Haya yanajitokeza katika kukashifu kwa mwandishi juu ya ulegevu wa kimaadili wa walimu washindani katika sura nzima ya 2 na kusihi kwake kutafuta haki na utakatifu miongoni mwa hadhira yake katika sura ya 3. Tunapotazama nyuma kwenye sura ya mwanzo, tunaona kwamba mwandishi tayari amekuwa akijitayarisha kushughulikia masuala haya. Nusu ya pili ya sura ya 1 inaangazia tukio la kugeuka sura kwa Yesu, linalochukuliwa hapa kuwa kielelezo cha kinabii cha utukufu ambao Yesu atabeba katika kuja kwake mara ya pili.

Hakika, tukio la kugeuka sura lenyewe linatolewa kama ushahidi wa ujio huo wa pili dhidi ya mashaka yaliyoletwa na walimu wapinzani. Kifungu cha ufunguzi cha sura ya 1, basi, kinazingatia umuhimu wa kimaadili wa maisha ya Kikristo. Kusafishwa kwetu kutokana na dhambi zilizopita lazima kusukuma mbele katika safari ya kuelekea utakatifu na haki ambayo kwayo tumeandaliwa vya kutosha na Mungu mwenyewe dhidi ya njia ya kimaadili inayoishi na kufundishwa na waalimu washindani.

Kama vile barua ya Yuda, maneno yanayobishaniwa zaidi katika 2 Petro ni yale ya mwanzo, Simeoni Petro. Simeoni Petro, mtumwa na mtume wa Yesu Kristo. Barua hiyo inajionyesha kwa uwazi kama andiko lililoandikwa na mtume Petro.

Matumizi ya majina mawili yanafanya hili kuwa wazi zaidi, muda mfupi kabla ya kifo chake cha imani wakati wa miaka michache ya mwisho ya utawala wa Nero, mahali fulani kati ya 64 na 68. Kama vile Paulo, Yakobo, Yuda, na Yohana mwonaji, Petro hapa, ingawa si katika 1 Petro, anajitambulisha kuwa mtumwa na mtume wa Yesu Kristo pia.

Ya kwanza inadokeza dai la kutenda kikamilifu kwa niaba ya Yesu badala ya kwa niaba ya mtu mwenyewe. Na ingawa utumwa kwa ujumla ulizingatiwa kama hadhi duni, kuhusiana na uungu, pia ulidokeza madai ya kuheshimiwa kama mwakilishi na sehemu ya nyumba ya uungu. Neno mtume pia linamaanisha kutenda kama mjumbe aliyewekwa wa Yesu Kristo na vile vile mtu aliyewekeza mamlaka ya yule anayemwakilisha.

Baadhi ya sifa za barua hii, hata hivyo, zinawapa wasomaji kutua kuhusu dai kwamba barua hiyo inatoka katika akili au kinywa cha Simeoni Petro. Kwanza kabisa, mtindo mnene, hata usio wa kawaida wa Kigiriki wa barua hiyo unaonekana kuwa wa kufikiwa kwa mtu ambaye hapo awali alikuwa mvuvi katika Galilaya, haijalishi ni huduma ngapi katika maeneo yenye watu wanaozungumza Kigiriki alikuwa amefanya katika nusu ya pili ya maisha yake. Mtindo huo pia ni tofauti sana na ule wa 1 Petro, ambao tayari ulikuwa unafikiwa na mvuvi wa Galilaya.

Pili, baadhi ya mawazo ni hasa ya Kigiriki na si ya Kiyahudi kabisa. Kwa mfano, wokovu unafikiwa hapa kama kushiriki katika asili ya kimungu na kuepuka uozo uliopo ulimwenguni unaosababishwa na tamaa, dhana mbili za Kigiriki. Mahali pa adhabu panaitwa Tartarus, neno mahususi zaidi kuliko Hades au Sheol ya jumla, na neno la Kigiriki hasa, likirejelea maeneo ya adhabu katika mythology ya Kigiriki.

Tatu, kuna maneno machache sana kutoka kwa maandiko ya Kiyahudi yaliyofumwa katika lugha ya 2 Petro, ambayo si ya kawaida hasa kwa kuzingatia wingi wa vitenzi hivyo katika 1 Petro. Kuuliza maswali kuhusu jinsi barua hiyo ilivyoandikwa si jambo la kisasa, kama Eusebius, akiandika mapema katika karne ya nne, anatoa ushahidi. Petro, ambaye juu yake Kanisa la Kristo limejengwa, ameacha waraka mmoja unaotambulika, na inaweza kuwa ya pili pia, kwa kuwa inatiliwa shaka.

Utambuzi wa masuala ya kimtindo na dhahania kwa kuandika barua kwa Petro ulitambuliwa na Jerome katika karne ya tano. Nyaraka mbili pia, ambazo zipo kama za Petro, hazitofautiani zenyewe kwa mtindo na tabia na muundo wa maneno, ambapo tunaelewa kwamba alitumia wafasiri tofauti kama inavyohitajika. Suluhu lililopendekezwa la Jerome linasalia kuwa jambo muhimu katika nadharia yoyote ya uandishi inayotaka kuhifadhi uhusiano wa moja kwa moja kati ya barua na mtume.

Mkalimani, au hata hivyo tunafikiria usaidizi wa sekretarieti, aliipa barua hiyo maneno yake mahususi. Kiini kinaweza kuwa Petrine. usemi halisi hakika si.

John Calvin pia alikabili suala hilo ana kwa ana katika utangulizi wa ufafanuzi wake juu ya Petro wa Pili. Kwa kuwa jina lake limeandikwa, lingekuwa jambo la kubuniwa lisilofaa kwa mhudumu wa Kristo kujifanya mtu mwingine. Kwa hiyo basi, ni lazima iliendelea kutoka kwa Petro, si kwamba yeye mwenyewe ndiye aliyeandika, bali kwamba mmoja wa wanafunzi wake alieleza kwa maandishi kwa amri yake mambo yale ambayo ulazima wa nyakati ulihitaji, ingawa hapa siitambui lugha ya Petro.

Dhana isiyo na shaka ambayo Calvin analeta kwa jambo hilo inafaa kuzingatiwa. Petro wa Pili hawezi kuwa jina bandia kwa sababu hekaya kama hiyo haistahili kuwa mhudumu wa Kristo. Inafaa kuuliza ikiwa watu wa mwisho wa karne ya kwanza wa Mediterania wangeshiriki maoni yake.

Walakini, hitimisho la Calvin, ambalo kimsingi ni sawa na la Jerome, ni muhimu zaidi kuzingatiwa. Kwa mara nyingine tena, ikiwa kuna uhusiano wowote kati ya barua na mtume, inapatanishwa kwa uthabiti kabisa na mtunga maneno Mkristo asiyejulikana ambaye Petro alimkabidhi jukumu la kutoa maelezo yaliyoandikwa kwa mawazo ya Petro. Kama Jerome, Calvin pia anakubali upana wa upatanishi huu pamoja na maelezo yake ya jumla ya barua kwa mtume.

Sitambui hapa lugha ya Petro, ambayo kwayo anaweza kumaanisha usemi unaohusishwa na Petro katika Matendo au usemi katika Petro wa Kwanza. Kiwango fulani cha upatanishi kati ya mwandishi na maandishi sio kawaida kabisa katika ulimwengu wa kale, pamoja na ndani ya kurasa za Agano Jipya. Mtu anahitaji tu kuzingatia barua za Paulo ambazo ziliandikwa kwa msaada wa mwandishi au mwandishi wa aina fulani.

Tuna hata jina la yule aliyehusika katika uandishi wa Warumi, Tertio. Tofauti za kimtindo kati ya Petro wa Kwanza na wa Pili zinapaswa kututahadharisha, kama zilivyomtahadharisha Jerome na Calvin, kwa kiwango ambacho mwandishi huyu asiyeonekana mara nyingi alishiriki na kuchangia katika uundaji wa bidhaa ya mwisho. Tukio la kwanza ambalo tunaweza kufikiria kuhusu utunzi wa Petro wa Pili, kama tulivyokwisha kuchunguza, ni Petro akiidhinisha barua iandikwe kwa jina lake, mtindo na usemi ambao, na kwa kiwango kisichojulikana, yaliyomo ndani yake, yametolewa na mshirika huyo anayeaminika.

Wasomi wengi, hata hivyo, wanapendelea hali ya pili, ambayo Mkristo mwaminifu anaandika barua kwa jina la Petro ili kuleta mamlaka ya mtume, na yaelekea sana fundisho lake, kubeba matatizo ambayo yametokea baada ya kifo cha Petro, kutetea mapokeo ya mitume dhidi ya walimu wapinzani wanaohatarisha urithi ambao Petro na marika wake mitume waliwarithisha. Kulingana na hali hii, Petro wa Pili ni kazi isiyojulikana, yaani, ambayo ina sifa ya uwongo ya uandishi. Sababu moja ya kimuktadha ambayo wasomi kama hao huelekeza mara kwa mara ni uwepo wa aina ya Agano, maandishi ambayo yanadai kuwa na hotuba ya kitanda cha kifo ya mtu maarufu na muhimu kutoka zamani, akitoa maagizo kwa watoto wake, mara nyingi pia yana kumbukumbu za kibinafsi za matukio katika maisha ya mhusika, na pia utabiri juu ya siku zijazo, kwa kuwa wakati wa kifo ulifikiriwa pia kuwa wakati wa kifo.

Mifano mingi ya aina hii haipo. Agano la Wazee Kumi na Wawili, Agano la Ibrahimu, Agano la Musa, na Agano la Ayubu ni baadhi ya yanayojulikana zaidi. Wasomi wameona mambo mengi yanayofanana kati ya Petro wa Pili na Agano hili.

Kwanza, Petro anajumuisha ukumbusho wa uzoefu wake, hapa hasa kuhusiana na kugeuka sura katika 116-18. Petro anatoa sauti ufahamu wa kifo chake kinachokuja, na kwa hiyo hamu ya kutoa mafundisho ya maadili katika 112-15. Tatu, maudhui ya mafundisho hayo ya kimaadili yenyewe, ambayo yanapatikana katika barua yote.

Na nne, utabiri wa mgogoro wa sasa na ujao, na uingiliaji wa mwisho wa Mungu. Petro wa Pili, bila shaka, ameandikwa kama barua. Bila shaka, aina ya kawaida ya mawasiliano ya kitume, barua, ingechukuliwa kuwa inafaa zaidi kwa agano la mtume.

Viashiria vingine vinavyowezezekana vya jina bandia ni pamoja na, kwanza, uchunguzi wa mtu mwenye shaka. Iko wapi ahadi ya kuja kwake? Tangu mababu walipolala, vitu vyote vinakaa kama vile ilivyokuwa tangu mwanzo wa kuumbwa. Maneno hususa ya kutilia shaka yanayohusishwa na wadhihaki hao yangekuwa na nguvu kubwa zaidi baada ya kifo cha mitume wote waliokuwa pamoja na Yesu, hivyo kwa sababu ya kushindwa kwa maneno kama hayo tunayopata katika injili ya Marko.

Kabla tu ya kugeuka sura kwa Yesu, Yesu alikuwa amesema, “Kweli nawaambieni, wako baadhi ya watu wanaosimama hapa ambao hawataonja mauti mpaka waone kwamba

Ufalme wa Mungu umekuja kwa nguvu. Kisha tena, katikati ya hotuba yake ya ufunuo, Yesu anasisitiza, Amin, nawaambia, kizazi hiki hakitapita hata hayo yote yatimie. Wengine wameona ukweli kwamba utabiri unafanywa kuhusu walimu wa uongo katika wakati ujao katika mistari michache ya kwanza ya sura zote mbili na 3, lakini matumizi yanafanywa katika wakati uliopo kwa watu binafsi wanaosumbua kusanyiko au makutaniko yanayoshughulikiwa.

Wasomi hawa wamependekeza kwamba hii ndiyo njia ya mwandishi asiyejulikana ya kudai, kwanza, utabiri wa kweli wa kitume na mawaidha kutoka kwa miongo kadhaa iliyopita kwamba haya yalikuwa yanatimizwa wakati walimu wa uwongo wakiendelea na kazi yao mbele ya mwandishi na hadhira. Ujumuishaji wa mwandishi wa nyenzo kutoka kwa barua ya Yuda baada ya uhariri mzito pia mara nyingi hufikiriwa kuwa sawa zaidi na mwandishi wa baada ya kitume kuliko uandishi wa Petrine, na kuacha nyenzo bado za kitume, hata hivyo, ikiwa sivyoyote kabisa Petrine. Wale wanaounga mkono hali hii ya pili, bila shaka, pia wanaelekeza kwenye mtindo na msamiati wa Kigiriki kuwa ni wa kuto-Petrine.

Kabla hatujatupilia mbali uwezekano huo, tunapaswa kuzingatia kwamba katika ulimwengu wa kale, uandishi wa majina bandia ungeweza kueleweka katika baadhi ya matukio kuwa tendo la udanganyifu lenye nia mbaya, lakini katika nyingine kueleweka kuwa ni zawadi ya dhati inayochochewa na tamaa ya kuendeleza au kuhifadhi mafundisho ya mtu anayeheshimika. Tunaweza kuchukua Pythagoras, mwanafalsafa wa Kigiriki na mwanahisabati kutoka karne ya 6 KK, kama mfano. Yeye mwenyewe hakuandika chochote, lakini orodha za kale za vitabu zinahusisha mamia ya majina ya jina lake, ambayo baadhi yake yamekuja kwetu kuwa maandishi kamili.

Wanafunzi wake walikusanya na kuandika yale waliyoyakumbuka katika mafundisho yake juu ya masomo mbalimbali na kuyachapisha chini ya jina la mwalimu badala ya jina lao, kwani waliamini kuwa ni sahihi zaidi kumweleza mwalimu wao maudhui kwa vile yalitoka kwake, ingawa yalikuja kujieleza kwa maandishi kupitia upatanishi wao wa yaliyomo. Nadharia ya uandishi wa majina bandia, hata hivyo, inakabiliana na kikwazo kimoja kikubwa inapokuja kwa 2 Petro. Viongozi wa kanisa la kwanza hawaonekani kamwe kuruhusu majina bandia kama desturi inayokubalika.

Labda hii ni matokeo ya kuenea kwa matumizi ya majina bandia katika karne zote za 2 na 3 ili kukuza imani potofu, na kuziendeleza kama mafundisho ya siri ya Yohana, Yakobo, au Tomaso. Lakini hata kazi isiyopingwa kwa kiasi kikubwa, ikiwa itagunduliwa kuwa imeandikwa kwa njia ya uwongo, ingekataliwa. Majaribio ya kupata nafasi katika orodha ya barua kama vile Yuda na 2 Petro, kwa hiyo, lazima yalikusishia kuthibitisha uhalisi wao kama maandishi ya mitume.

Kwa hivyo huu ni upanga wenye makali kuwili. Kuweka thamani kubwa juu ya yaliyomo ndani ya kifungu kungesababisha kudai uhalisi wake kama shahidi wa kitume, iwe kweli ilikuwa imeandikwa na mtume huyo. Uandishi wa 2 Petro unasalia kuwa swali lisiloeleweka, na lingesaliti utata wa uthibitisho kwa kufuta tu nusu ya ushahidi.

Tunachoweza kusema kwa uhakika, hata hivyo, ni kwamba barua hiyo inawakilisha kwa uwazi yaliyomo ndani ya mitume, simulizi la mgeuko-umbo, maonyo kuhusu walimu wa uwongo, uhakikisho wa hukumu ya Mungu kwa wasiomwogopa Mungu, na kukombolewa

kwa waaminifu. Pia inaakisi nia ya kitume, yaani, lengo la kuwaweka wasomaji wake sawasawa, kukopa kifungu kutoka kwa Yuda, imani iliyotolewa mara moja kwa watakatifu. Ikiwa tutaamua kuthibitisha uandishi wa Petrine, tutahitaji kufanya hivyo kwa njia ambayo inaheshimu ugumu wa kugawa mtindo na baadhi ya maudhui kwa Petro kama mwandishi pekee.

Jerome na Calvin wanaelekeza njia ya uthibitisho wa msingi wa uandishi wa Petrine. Andiko hili, angalau, linapatanishwa sana na mshirika anayeaminika wa Petro. Maandishi ya 2 Petro yanaanza na fomula ya salamu ya kawaida ya barua, mtumaji kwa wapokeaji, salamu, iliyopanuliwa kama ilivyo kawaida kwa barua katika duru za Wakristo wa mapema.

Simeoni Petro, mtumwa na mtume wa Yesu Kristo, kwa wale walioipokea imani yenye thamani sawa na yetu kwa haki ya Mungu wetu na Mwokozi Yesu Kristo, neema na amani ziongezwe kwenu katika kumjua Mungu na Yesu Bwana wetu. Salamu hii ya ufunguzi hutoa kidogo sana, vizuri, hakuna chochote kwa kweli, kwa njia ya habari kuhusu watazamaji. Inafunua tu kwamba wao wenyewe ni Wakristo.

Mwanzoni mwa sura ya 3, mwandishi anarejelea barua ya awali kutoka kwa Petro. Wapenzi wangu, hii ndiyo barua ya pili ninayowaandikia. Katika hayo, ninajaribu kuamsha nia yenu ya kweli kwa kuwakumbusha kwamba mnapaswa kukumbuka maneno yaliyonenwa zamani na manabii watakatifu na amri ya Bwana na Mwokozi iliyonewa kupitia mitume wenu.

Inashawishi kutambua barua hiyo ya awali kama Petro wetu wa kwanza, ambayo ingemaanisha kwamba Petro wa pili pia ameandikwa kwa Wakristo katika mkoa mmoja au zaidi katika Asia Ndogo Magharibi iliyoshughulikiwa na barua ya awali. Majimbo ya Kirumi ya Asia, Galatia, Kapadokia, Ponto, na Bithinia. Lakini ni kwa kiasi gani tunapaswa kutegemea uhusiano huo tunapozingatia hadhira ya waraka huu? Inadhania kwamba Petro aliandika barua hizi mbili tu, ikiwa kweli aliandika zote mbili, katika kipindi cha miongo mitatu au zaidi ya huduma.

Tunajua kwamba mtume mkuu angeweza kuandika barua muhimu ambazo zilipotea kwa wazao. Katika kisa cha Paulo, tunaweza kutaja barua iliyotangulia kwa Wakorintho ambayo Paulo anarejezea katika 1 Wakorintho 5, 9 hadi 11, na barua ya machozi ambayo Paulo anarejezea katika 2 Wakorintho 2, mstari wa 3 na 4, na pia barua kwa Walaodikia, ambayo Paulo anataja katika Wakolosai 4, ikiwa hii si Waefeso wetu katika Waefeso wetu wachache, au Waefeso wachache. Mwandishi wa marejeo ya Petro wa Pili kwenye barua za Paulo, akifundisha kwamba subira ya Mungu inakusudiwa kuwaongoza watu kwenye toba, pia ni tatizo kwa kiasi fulani kwa hadhira ya Magharibi mwa Uturuki, kwa kuwa ni katika barua ya Paulo tu kwa Warumi, sura ya 2, mstari wa 4, ambapo tunampata Paulo akitoa dai hili kwa usahihi.

Je, unadharau wingi wa wema wake na ustahimilivu wake na subira yake? Je, hutambui kwamba wema wa Mungu unakusudiwa kukuongoza kwenye toba? Kwa hiyo ningependelea kutokutegemea sana utambulisho wa wasikilizaji wa Petro wa Pili pamoja na wasikilizaji wa Petro wa Kwanza, kana kwamba tunashughulika na uhusiano pamoja na mistari ya Wathesalonike wa Kwanza na wa Pili au Wakorintho wa Kwanza na wa Pili. Ufafanuzi wa wasikilizaji katika sura ya 1, mstari wa 2, hata hivyo, wastahili uangalifu fulani kwa wale

ambao wamepokea imani yenye thamani sawa nasi katika uadilifu wa Mungu wetu na Mwokozi Yesu Kristo.

Kwa hivyo mwandishi anaonyesha nia njema kuelekea na kuthamini hadhira yake, ambayo kila wakati huchangia vyema katika upokeaji wao kwa neno lolote linalofuata. Pia inakazia kimbakati thamani ya imani kama vile wasikilizaji walikuwa wameipokea kutoka kwa waanzilishi wao, imani iliyotia ndani usadikisho kwamba Mungu kwa hakika atahukumu ulimwengu na kuwawajibisha wote kwa viwango vya uadilifu vya Mungu, pamoja na usadikisho kwamba uumbaji wa sasa wa kimwili si uwanja wa mwisho na wa milele wa kuwako. Hili linaweza kuwajulisha hadhira tangu mwanzo kwamba imani waliyokuwa wamekubali mwanzoni ina thamani kubwa ya kutosha kuilinda dhidi ya ubunifu wa watu wenye kutilia shaka kama vile wamejipenyeza katika kutaniko au makutaniko yanayoshughulikiwa.

Ufunguzi wa barua unaweza pia kuwa uthibitisho wa mapema wa uungu wa Yesu, ukizungumza juu ya Mungu wetu na Mwokozi Yesu Kristo katika muundo wa kisarufi ambao unapendekeza sana kwamba mwandishi anarejelea kitu kimoja. Usomaji wa Codex Sinaiticus, Bwana na Mwokozi wetu Yesu Kristo, pengine unaonyesha kutoridhika kwa mwandishi na uundaji usio wa kawaida, ikiwa hatimaye ni wa kiorthodox, Mungu wetu na Mwokozi Yesu Kristo. Lakini usomaji huu wa wachache labda unapaswa kupunguzwa kama marekebisho ya waandishi, kuwa usomaji mgumu sana.

Badala ya salamu rahisi za neno, tunapata, kama katika barua nyingi za Agano Jipya, hamu ya neema na amani kuwa nyingi kwa wanaohutubiwa. Sherehe ya upendeleo mwingi wa Mungu ni, bila shaka, kiini cha mazungumzo yote ya Kikristo ya mapema, lakini itaandaa barua hii hususa na uhakika wayo wa kuzinduliwa, kama tutakavyoona katika sura ya 1, mistari ya 3 hadi 11. Petro wa Pili hutafuta kutoa imani yenye kuheshimika kifalsafa, lakini bado ni ya kiimani.

Katika mikono ya mwandishi huyu, Ukristo halisi si duni kwa falsafa yoyote maarufu ya siku hizi, na unaweza kustahimili na kujibu ukosoaji, lakini pia hautatoa dhamira zake kuu ili kupata heshima hii. Njia moja ambayo mwandishi anasonga mbele katika suala hili ni kuwasilisha uanafunzi wa Kikristo kama mchakato wa ukuaji usio na kikomo katika maisha ya fadhila zinazotambulika kote kadiri uweza wake wa Uungu umetupa vitu vyote kwa nia ya uzima na uchaji Mungu kwa kumtambua yeye aliyetuita kwa utukufu wake na wema wake mwenyewe, ambayo kwa hiyo ametupa kwa njia ya ahadi kubwa sana katika uweza wetu na kuwa sehemu ya thamani kubwa sana kwako. asili ya kimungu ikikimbia uharibifu uliomo duniani kwa tamaa.

Kwa bidii yote na bidii katika kustahimili jambo hili hili, ongezeni katika imani yenu wema na wema, na katika wema wenu maarifa, na katika elimu na kiasi, na katika kiasi chenu, saburi, na katika saburi yenu, utauwa, na utauwa, upendo kwa ndugu na dada, na katika upendo wenu kwa ndugu bila kufungwa. Kwa maana mambo hayo yanakuwako na kujaa tele kati yenu, watahakikisha kwamba ninyi si watu wasiozaa matunda au wasiozaa matunda katika kumjua kwenu Bwana wetu Yesu Kristo. Kwa maana watu waliopungukiwa na mambo haya ni watu wenye upofu wa kuona hata kuwa vipofu, wakiondoa nia zao kutakaswa kwa dhambi zao za zamani.

Kwa hiyo, akina kaka na dada, jiwekeni kikamilifu katika kuhakikisha wito na uteuzi wenu. Maana kwa kufanya mambo haya, hakika hutajikwaa kamwe. Maana kwa njia hii mtaruzukiwa kwa wingi kuingia katika ufalme wa milele wa Bwana na Mwokozi wetu Yesu Kristo.

Mwandishi anaanza kwa lugha ambayo ingeambatana na maandishi yanayotangaza maazimio ya jiji kuheshimu wafadhili wake, kama vile yale yanayoonekana katika maeneo ya umma katika miji yote ambayo wahutubiwa wanaishi. Neema ambazo mwandishi huyu anazisherehekea, bila shaka, ni zile alizopewa na Mungu, ambaye uweza wake wa Uungu umetukirimia vitu vyote tupate uzima na utauwa, ambaye alituita kwa utukufu wake na wema wake mwenyewe, ambaye kwa huo ametukirimia ahadi kubwa sana, za thamani, ili kwamba kwa hizo mpate kuwa washirika wa tabia ya Uungu, mkiikimbia tamaa iliyomo katika dunia. Mwandishi anaweka dhana ya wokovu katika maneno ya Kiyunani sana hapa katika sura ya 1, mstari wa 4. Wokovu unamaanisha kushiriki katika asili ya kiungu, ambayo ingeeleweka kuwa ni pamoja na kutokufa, ukamilifu wa kimaadili, na ukamilifu.

Wokovu unamaanisha, wakati huo huo, kutoroka kutoka kwa uharibifu au uozo ambao ni asili katika ulimwengu wa nyenzo, uozo ambao mwandishi anauhusisha na athari za tamaa kwenye eneo la uzoefu wa mwanadamu. Mwandishi anaweza kuingiza lugha na mawazo ya falsafa ya kimaadili ya Kigiriki na Kirumi hapa mwanzoni kama njia ya kuwapa wasikilizaji uhakikisho wa moja kwa moja wa malalamiko ya wakosoaji juu ya imani ya kitume, kwamba imani ambayo wameipokea kwa hakika imetiwa nuru na inaendana kabisa na maadili ya juu kabisa yanayoadhimishwa katika ulimwengu wa Wagiriki na Warumi. Ni kinyume kabisa na kitamaduni kwangu katika muktadha wangu mwenyewe wa Amerika kufikiria juu ya hamu kama kitu kibaya.

Nakutana na kila aina ya kuhimizwa kuota ndoto kubwa katika suala la kufurahia mali na starehe za maisha haya, hata katika kufikia mambo makubwa katika maisha haya, kwani wenzangu wenye sura ya jamii wanafafanua mambo makubwa. Ninakumbana na kila aina ya vishawishi vinavyotaka kuchochea hamu yangu, iwe ya kifaa kipya, gari jipya, dawa mpya, kinywaji kipya, vitafunio vipya, mkahawa mpya, hoteli mpya ya ufuo, filamu mpya, kompyuta mpya, kabati mpya za jikoni au gari jipya. Kutaka kunaonekana kuwa jambo la kawaida, inavyohitajika, kama kupumua katika ulimwengu ninaoishi.

Mwandishi wetu anazungumza nasi kutoka kwa tamaduni za mbali, ambazo zilijua kama vile sisi hufanya kile tunachotamani, lakini hiyo pia ilikuwa muhimu zaidi, ya kutiliwa shaka zaidi linapokuja suala la matamano na athari zake kwa maisha ya mwanadamu. Sehemu ya kawaida ya maadili katika kipindi chote cha Wagiriki na Warumi ilikuwa hivi. Ili kufikia maisha ya adili mara kwa mara, akili ilikuwa na daima na mara kwa mara kudumisha mkono wa juu juu ya matamano ya mtu.

Hata hivyo, ili kuachana na misukumo, tamaa, na hisia za mtu, ilikuwa ni kuacha kufuatia sifa nzuri ambazo zilifanya maisha yawe yenye thamani. Maadili ya Kikristo ya mapema yangukuwa magumu. Mwandishi wetu anatuonya kwamba tamaa imechangia kuharibika kwa ulimwengu mzuri wa Mungu na maono mazuri ya Mungu kwa maisha katika ulimwengu huu kwa njia nyingi.

Uchoyo husababisha mazoea ya kiikolojia yasiyo endelevu, kuwakandamiza wanyonge ili kufurahia sehemu kubwa ya bidhaa zinazotamaniwa, kuwanyima watu wengine fursa ya kuwa na vya kutosha ili niweze kupata zaidi. Tamaa ya ngono inaweza kusababisha kuzorota kwa mahusiano, kuvunjika kwa mahusiano, na hata unyanyasaji wa kinfumo na wa kikatili wa watu ambao wanageuzwa kuwa vitu vya tamaa. Lakini tamaa si lazima iongoze kwenye maovu hayo ya wazi ili kuchangia ufisadi, uharibifu uliopo duniani.

Ninashuku kwamba kwa wengi wetu tishio kubwa zaidi linatokana na tamaa za vanila ambazo hutukengeusha tu, kutushughulisha, kutupotezea wakati, umakini, na nguvu kutokana na kusonga mbele kwenye njia ya uokoaji ambayo Mungu ameweka kwa ajili yetu na ambayo Mungu ametuandalia kwayo, na matokeo yake ni kwamba tunaingia katika hatari ya kukutwa bado tunazunguka-zunguka bila faida katika sifuri wakati maafa yanapotokea. Lakini pia kuna tamaa takatifu. Mungu ametupatia ahadi za thamani na kuu sana, na mwandishi angetutia moyo tu kutamani mambo haya, tukifanyika tafakari ya haki ya Mungu mwenyewe katika ulimwengu huu kwa utendaji wa roho yake ndani na kati yetu, tukipewa kuingia kwa fahari katika ufalme wa milele wa Bwana wetu Yesu Kristo, mahali katika uwepo wa Mungu usiochujwa milele, tukishiriki wema na upotovu wa Mungu badala ya wema wa ulimwengu huu.

Ahadi za Mungu zinashikilia mbele yetu kile ambacho kwa hakika kinastahili kutamanika. Tukizoeza matamanio yetu juu ya yale ambayo Mungu ametuahidi, tamaa itatufanyia kazi badala ya kupingana nasi. Tutaweka kando kujielekeza kwa kuvuruga katika hali bora na uharibifu mbaya zaidi, na kujiruhusu kusukumwa katika mwelekeo wa wokovu.

Kuhusiana na vipengele vyake vyema na hasi, wokovu hauhusishi uhamishaji wa simu papo hapo hadi kwenye bandari salama ya umilele. Badala yake, wokovu una asili ya kufuata njia ya uokoaji ambayo Mungu ameweka kwa neema kwa ajili yetu sisi ambao tumejitolea kuepuka uharibifu ulio duniani kwa njia ya tamaa. Kusema katika suala hili ni hitimisho la mwandishi kwa aya hii.

Ni kwa kufuata njia hii ya uokoaji ndipo tutapewa nafasi ya kuingia katika ufalme wa milele wa Bwana na Mwokozi wetu Yesu Kristo, kama tunavyosoma katika mstari wa 11 wa sura ya 1. Mwandishi anasherehekea utoaji wa neema wa Mungu. Wakati huohuo, yeye huwaita wasikilizaji wake waitikie kwa neema maandalizi hayo. Ahadi ambazo Mungu ameweka mbele yao zinapaswa kuibua mwitikio wa bidii, wa bidii, kama mwandishi athibitishavyo katika mstari wa 5. Kuhusiana na jambo hili hili, yaani, mpango wa Mungu wa kuepuka uharibifu ambao vinginevyo ni mwisho wa kuwepo kwa kila mwanadamu, kuleta mbele bidii yote ya kufanya safari inayoongoza kwenye furaha ya ahadi kuu na ya thamani ya Mungu katika kuingia kwa Bwana wetu Yesu Kristo, Mwokozi wa Ufalme wa milele, yaani, Mwokozi wa Ufalme wetu.

Kama vile maandishi ya kuwaheshimu wafadhili yalivyoelekea kwenye taarifa ya hatua ambazo wapokeaji walikubali kufanya ili kumheshimu mfadhili, ndivyo mwandishi wetu anavyoweka wazi hatua ambazo watazamaji wanapaswa kuendelea kuchukua ili kuheshimu zawadi na ahadi ambazo Mungu ametoa, pamoja na kuheshimu uwekezaji wa gharama kubwa ambao mfadhili wao wa kimungu amefanya ndani yao ili kufanya hili liwezekane. Mwandishi anaweka wazi njia, mpango wa kutoroka, njia ya uokoaji ambayo kwayo tunaweza kuendelea kuweka ulimwengu unaoweza kuharibika na kuharibika nyuma yetu

zaidi na kuendelea kusonga mbele katika mwelekeo wa kuingia katika ufalme wa milele wa Bwana wetu Yesu Kristo ambao utaashiria kuwasili kwetu katika bandari salama, ya milele. Mkijitahidi sana kustahimili jambo hili, ongezeni katika imani yenu wema na wema, na katika wema wenu maarifa, na katika maarifa yenu kiasi, na katika kiasi chenu saburi, na katika saburi yenu utauwa, na utauwa wenu kwa ndugu, na katika upendo wenu kwa ndugu upendo usio na mipaka.

Kwa maana mambo hayo yanakuwako na kujaa tele kati yenu, watahakikisha kwamba ninyi si watu wasiozaa matunda au wasiozaa matunda katika kumjua kwenu Bwana wetu Yesu Kristo. Mwandishi anatumia kifaa cha balagha hapa kinachojulikana kama sorites au kilele. Mzungumzaji hutoa mlolongo wa dhana, kila kiungo kinachoongoza kwa inayofuata katika mfululizo.

Kifaa ni muhimu hasa pale ambapo mzungumzaji anataka kuweka njia na matokeo yake. Hili laweza kutumika kama onyo, kama vile Yakobo sura ya 1, mistari 14 hadi 16, ambapo tamaa ikiisha kuchukua mimba huzaa dhambi, na dhambi ikikua hata kukomaa huzaa mauti. Inaweza kutumiwa kutia moyo kufuatia njia, kama vile hekima ya Sulemani, sura ya 6, mistari 17 na inayofuata, ambapo kuhangaikia mafundisho hufanyiza kupenda hekima, na kupenda hekima humaanisha kushika sheria zake, na kutii sheria zake huleta uhakikisho wa kutoweza kufa, na kutoweza kufa huleta mtu karibu na Mungu.

Kwa hivyo, kifaa hiki kinafaa hapa, kwani mwandishi anaweka wazi njia ambayo waumini wanapaswa kuchukua ili kufikia lengo la Mungu lililoahidiwa kwao. Kuja kwa imani ni mwanzo tu. Mahali pa kuanzia kwa mpango huu wa uokoaji.

Katikati ya imani yako, jipatie wema pia. Mwandishi anatumia neno la Kiyunani arete, neno linalomaanisha ubora wa maadili au kujitolea kwa viwango vya juu zaidi vya maadili. Imani katika Yesu na ahadi zake lazima ize matunda katika mabadiliko ya kimaadili.

Katikati ya kukua katika fadhila, mwandishi anahimiza ukuaji wa maarifa. Si maarifa ya kizamani bali maarifa kamili zaidi ya imani yenye thamani sawa ambayo waliohutubiwa wameanzishwa kutoka kwa mafundisho ya Yesu na mitume hadi ujuzi wa uzoefu wa kuishi maisha ya ubora wa maadili na uhakikisho huu unaleta kwamba manufaa yake yanapita gharama yoyote. Mwandishi anakumbuka aina ya ujuzi unaomwezesha mtu kujidhibiti.

Ahadi ya umuhimu mkuu ambapo tamaa ndiyo chanzo kikuu cha ufisadi, uozo, uharibifu ambao tunauepuka. Juu ya haya, mwandishi anadai mwamini anahitaji uvumilivu ili kuweka nguvu za safari hii kwa safari ndefu, kudumisha upinzani katika uso wa kila kishawishi na usumbufu, kusukuma nyuma dhidi ya nguvu za kitamaduni za kushangaza zinazofanya kazi dhidi ya dhamira yetu ya kujidhibiti. Majeshi kila siku yanahubiri kujitosheleza, kujitosheleza, na uwekezaji wa ubinafsi.

Zaidi ya uvumilivu, mwandishi anahimiza ukuzaji wa utauwa, uchaji Mungu, kuishi maisha ambayo Mungu ndiye kitovu chake, ambayo huweka kumpa Mungu kile ambacho ni haki ya Mungu kama kipaumbele cha juu zaidi. Na bila shaka, ikiwa hangaiko la kuishi maisha pamoja na Mungu limewekwa wazi kabisa, uvumilivu na kujidhibiti vitaifuata bila shaka. Katikati ya maisha hayo ya kumtegemea Mungu, mwandishi anahimiza kuendelea kusitawishwa kwa upendo kwa dada na kaka katika nyumba ya Mungu.

Neno la Kiyunani hapa, Filadelfia, upendo unaopaswa kuwa sifa ya uhusiano wa kindugu, lilizingatiwa sana katika maadili ya Kigiriki na Kirumi. Ilikuwa ni kujidhihirisha yenyewe katika kujitolea kugawana maadili, kugawana rasilimali za kimwili, kushirikiana kwa manufaa ya mtu mwingine badala ya kushindana dhidi ya mtu mwingine kwa manufaa ya mtu binafsi, kuhifadhi maelewano, na kusameheana makosa. Ilikuwa ni ethos hii hasa ambayo viongozi wa Kikristo wa mapema walitafuta kukuza kati ya wale ambao Mungu alikuwa amewafanya kuwa ndugu na dada katika familia ambayo Mungu alikuwa ameunda kwa kufanywa wana katika mwanawe Yesu Kristo.

Zaidi ya hayo na kuweka taji nyingi, mwandishi anapongeza kulima agape, kile ambacho nimetoa kama upendo usio na mipaka. Upendo ambao hautegemei chochote cha nje, hakuna dhamana ya ujamaa, iwe ya asili au ya kiroho, lakini huchipuka tu kutoka kwa tabia ambayo hatimaye imefika mahali ambapo inashiriki asili ya kimungu ambayo mwandishi alikuwa akiizungumza. Asili ya kimungu ya Mungu ambaye ni upendo, kulingana na 1 Yohana sura ya 4. Maana hii haikuwa ya asili katika neno la Kigiriki agape, lakini badala yake Wakristo wa mapema walishikilia neno hili ambalo halijatumiwa sana kwa ajili ya upendo katika ulimwengu wao na kulitumia kama kitovu cha kusitawisha kanuni zao za kupenda wengine kama vile Kristo alivyowapenda.

Mwandishi anawahakikishia wasikilizaji wake kwamba kwa vile mambo haya yanamilikiwa na kujaa kati yenu, watahakikisha kwamba wewe si watu wasiozaa matunda au wasio na matunda kuhusiana na kumkiri kwako Bwana Yesu Kristo. Na kulingana na mwandishi huyu, kulima matunda haya mahususi na kwa kweli kuyaleta kwenye mavuno kamili na tajiri ni mbali na nyongeza ya hiari ya imani. Anapoendelea kusema, kwa maana watu waliopungukiwa na mambo hayo wana uwezo wa kuona kwa ufupi hivi kwamba ni vipofu, wakiondoa fikira zao utakaso wa dhambi zao za wakati uliopita.

Picha ya myopia mbaya, ingawa labda sio picha nzuri zaidi kutumia, inafaa kabisa. Mojawapo ya tishio kuu kwa uwezo wetu wa kuleta bidii yote kubeba katika kukuza maisha ambayo Kristo alikufa ili kutuweka huru kuishi ni biashara ya leo, siku baada ya siku. Na kama tungekuwa waaminifu, mashirika yasiyo ya biashara ya leo, siku baada ya siku, saa ambazo mara nyingi tunatupa kwa burudani za kupita kiasi na hatimaye vikengeushi visivyo na maana.

Mwandishi anawaita Wakristo kuwa ni watu wenye kuona mbali, watu wanaoishi na macho yao kwenye upeo wa siku ya mapambazuko ya kuja kwake Kristo, wanaopanga maisha yao yote sasa ili waonekane bila lawama, hata kuadhimishwa siku hiyo. Kusikia maneno yanayojulikana kutoka kwa mfano mwingine unaojulikana, Vema, mtumishi mwema na mwaminifu. Ili kuendelea kuwekeza sehemu kubwa ya umakini na juhudi zetu leo kwenye shughuli na visumbufu ambavyo havitajalisha siku hiyo.

Ni lebo gani bora ambayo mwandishi anaweza kutoa hii kuliko aina kali ya myopia? Mwandishi anaongeza mashtaka zaidi, hata hivyo. Kushindwa kusonga mbele katika njia hii ya uokoaji ni kusahau uwekezaji wa gharama kubwa ambao Yesu aliufanya ndani yako ili kukuweka kwenye njia hii kwanza, kuwaondoa katika akili zao utakaso wa dhambi zao zilizopita. Kusahau faida ambazo mtu alikuwa amepewa kulizingatiwa kuwa hali ya kusikitisha katika ulimwengu wa mwandishi.

Cicero, seneta wa Kirumi na mwanasiasa kutoka katikati ya karne ya kwanza KK, aliandika, Watu wote hudharau kusahaulika kwa fadhila, wakifikiri kuwa ni jeraha la kibinafsi dhidi yao wenyewe kwani hukatisha tamaa ukarimu. Wanamchukulia aliyekufuru kama adui kwa kila mtu anayehitaji. Vile vile, Seneca, akiandika karne moja baadaye, alisema kwamba mtu anayeshindwa kurudisha zawadi hana shukrani, lakini mtu ambaye amesahau zawadi mara moja anapopewa ndiye asiye na shukrani kuliko wote.

Ni nani asiye na shukrani zaidi kuliko mtu ambaye ameondoa kabisa akilini mwake zawadi ambayo ingepaswa kukaa kichwani mwake hivi kwamba amepoteza ujuzi wote kuihusu? Uhakika wa kutakaswa kwao kutoka katika dhambi, ambao wasikiaji wote wangehusianisha na kifo cha Yesu kwa niaba yao na hivyo wangejua kuwa ni faida ya gharama kubwa kwelikweli wikipokewa kwa msingi wa kutumainiwa, pia huwasukuma mbele kwenye itikio moja kwa karama ya Mungu linaloleta maana yoyote, kwa kuwa zawadi hiyo kuu inadai kuishi maisha ambayo utakaso huo ulitolewa hapo kwanza. Kwa hiyo, mwandishi wetu anahitimisha kifungu hiki, kwa hiyo, ndugu na dada, jitieni kikamilifu katika kufanya hakika wito na uteuzi wenu, kwa maana kwa kufanya mambo hayo hakika hamtajikwaa kamwe; kwa maana kwa njia hiyo mtaruzukiwa kwa wingi kuingia katika ufalme wa milele wa Bwana na Mwokozi wetu Yesu Kristo. Mwandishi anaweza kupinga mawazo yetu ya wokovu na majibu tunayoweza kubeba vichwani mwetu na kuhubiri kutoka kwenye mimbari zetu kwa swali, Nifanye nini ili nipate kuokolewa? Kwa mwandishi wa 2 Petro, wokovu sio tu suala la uamuzi wa pekee; ni suala la kufuata njia ya uokoaji.

Uamuzi ni muhimu, lakini unapaswa kuwa uamuzi wa kufuata njia ya uokoaji kwa sababu wokovu na usalama ziko mwisho wa njia ya uokoaji, sio mwanzoni. Njia huanza na imani, na imani hutuweka katika safari kuelekea kufanana na Kristo, kuelekea kuishi kwa ajili ya wengine, kuelekea kujitoa wenyewe zaidi na zaidi kumruhusu Mungu kutimiza makusudi yake kwa ajili ya nani tungekuwa na ni matunda gani tutazaa kwa ajili yake katika kipindi chote cha maisha yetu. John Wesley na watu walioitwa Wamethodisti walishiriki maoni ya mwandishi huyu kuhusu wokovu kwa kiasi kikubwa.

Miongoni mwa Wamethodisti wa awali, mahitaji makuu ya kuingia kwa kundi yalikuwa, nukuu, hamu ya kukimbia ghadhabu itakayokuja, na asili ya kukimbia huko ilikuwa ni kujitolea kwa maisha yote kutumia msaada wote ambao Mungu alikuwa ametoa, njia zote za neema kukua katika utakatifu na haki. Wanachama wa vuguvugu hilo walitafutana na kuhimizana wao kwa wao wafanye bidii zote katika kugundua namna ya kujiondoa katika kufanya ubaya wowote na jinsi ya kuwekeza katika kila jema wanaloweza, huku wakitafuta pumziko hilo la pili ambalo liliaminika kuwa ni lengo la Roho Mtakatifu kwa kila Mkristo. Yaani, kufika mahali ambapo upendo kwa Mungu na upendo kwa jirani uliendesha matendo na mwingiliano wa mtu.

Kumfuata Kristo kulihusisha utiifu mrefu katika mwelekeo ule ule, sio hali ya muda mrefu katika kiti kile kile. Badala ya kuuliza swali lisilo na neema, Je, ni kwa kiasi gani au kidogo kiasi gani ninachopaswa kufanya ili kuokoka kweli? Mwandishi anawahimiza wasikilizaji wake kuishi kwa jibu la neema. Anawaambia njia ya kufanya wito wao na kuchaguliwa kwao na Mungu kuwa salama si kwa kutunga hoja fulani ya kitheolojia ya uvivu ambayo kwayo tunaweza kufikiria kujitetea kutokana na kufuata njia ya Mungu ya kuhama.

Badala yake, anatuambia tufanye wito wetu na uteuzi wetu kuwa wa uhakika kwa kufuata mwitikio huo ulio hai wa mwito na uteuzi wa Mungu unaotufanya kuwa watu wa ufalme wa milele wa Bwana wetu Yesu Kristo, mahali ambapo haki iko nyumbani. Hili tutafanya, mwandishi anadai, kwa kujitoa wenyewe katika kufuata njia ambayo masharti yote ya uweza wa Mungu wa kiungu hutusukuma kwa kawaida na kwa haki. Hapa, kwa mwandishi, ndio msingi thabiti wa fundisho lolote la uhakikisho.

Kwa kufanya mambo haya, hakika hutajikwaa katika njia ya kuelekea ufalme huo.